

حزب اکثریت افغانستان

د افغانستان اکثریت گوند

د افغانستان اکثریت گوند
حزب اکثریت افغانستان

شاه امان الله خان

د گوندي روزنې کمېټه

بسم الله الرحمن الرحيم

د افغانستان د خپلواکۍ گټونکي، مختگپال پاچا غازي امان الله خان د نوي افغانستان د رڼا د لښکر داسې سرلاری و چې يوه پېړۍ وړاندې يې د تيارې له لښکر سره جگړه پيل کړه او دا جگړه لا هم روانه ده او گټل غواړي.

موږ د تاريخ پر ارتقايي حرکت باور لرو، د امان الله خان لخوا پيل شوی دا حرکت ځنډول کېدای شي، خو هېڅکله په تپه نشي— درېدای، فکري عناصر او سيمبولونه يې څوک نشي—محوه کولای او لکه د اور بڅرکي به بيا بيا سر راپورته کوي او د تيارې د لښکر په اندامونو به لږه راولي. ځکه خو په دې باور يو چې شاه امان الله خان تاريخي موضوع نه ده، بلکې د نن او سبا ژوندی بحث او د تيارې له لښکر سره ورځنی جنگ او جدل دی.

زموږ له نظره د رڼا لارويان او پرمختگپال عناصر هغه مهال په دې جنگ کې بريالي کېدای شي چې لومړی د امانې فکري مکتب دښمنان او بدخواهان وپېژني. هر هغه سياسي، فکري جريان او شخصيتونه چې په افغانستان کې د سياست او قدرت ادعا لري، لومړی بايد شاه امان الله خان او د هغه لخوا پيل شوي مختگپال بهير سره يې نسبت په ډاگه او د هغه د ارمانونو په تله وتلل شي. دا ځکه چې د هر مختگپال افغان او سياسي جريان لپاره شاه امان الله خان د ازادۍ، برابري او پرمختگ يو داسې ځلی دی چې دغه ځلي ته د نږدېوالي او لږوالي څخه د يو سياسي جريان او شخص مفکوره، خپلواکي او ازاد انديشي ارزول کېدای شي، چې د رڼا له دې ځلي څخه په څومره واټن کې واقع دی.

د شاه امان الله خان د دورې تاريخ زموږ پر وړاندې پرانيستی پروت دی او بلا شواهد، اسناد او روايتونه شته او اکثريت افغانان په دې پوهېږي چې چا د دغه مختگپال پاچا خلاف څنگه او په کومو وسايلو زموږ په ټولنه کې مرتجع داخلي کړی ولمسولي. ښکېلاکگرو قوتونو په کوم مکر او فريب يوه پېړۍ پخوا د پرمختگ او اصلاحاتو پيل شوې لړۍ وشلوله.

مستند او کره تاريخي شواهد موږ ته وايي چې د انگریزانو څخه د خپلواکۍ د بيا ترلاسه کولو نه وروسته، د بریتانیا تر حاکمیت لاندې د هند په ټوله نیمه لویه وچه او لویو ښارونو کې د امان الله خان د بريالیتوب او د انگریزانو د شکست بحثونه روان وو. امان الله خان په ډېر لږ وخت کې د ټولو محکومو ملتونو او په ځانگړې ډول د هند ازادي غوښتونکو مسلمانانو لپاره د الهام يوه سرچينه شو. په هند او بریتانوي مستعمراتو کې د شاه امان الله خان محبوبیت او د افغانانو د استقلال اوازو بریتانوي امپراطوري ورخطا کړې وه، نو په افغانستان کې يې د ځوان شاه په خلاف له درېیو ډلو سره کار پيل او هغوی ته يې دنده وسپارله چې د شاه خلاف خلک راوپاروي او د روانو اصلاحاتو مخه ونيسي.

لومړۍ ډله شاتگپالي درباريان او بيوروکراتان وو چې په عين حال کې د مشروطیت د لومړي غورځنگ مخالف پاتې شوي وو.

ورپسې شاتگپالي ملایان او پيران وو چې له پخوا څخه د انگریزانو قلنگ خواره او فرمانبرداره طبقه وه، او درېیمه ډله د هغه وخت لنډغر، پایلوچان او غله وو چې منظم باندونه يې درلودل او کولای شوای د ښارونو او لویو لارو امنیت خراب کړي، چې د سقاو زوی يې هم غړی و.

دغو درې واړو ډلو په هممهالي او منظم ډول په دولت کې دننه، جوماتونو او لارو کوڅو کې د شاه خلاف پراخ تبلیغات او ورانکاري پیل کړه. دوی د هېواد هر راز خپلواکي د کفر او اسلام په تله وتله او زموږ د خلکو له پاکو دیني احساساتو څخه یې د انگرېزي ښکېلاکي موخو لپاره گټه پورته کړه. د یوې پراخې پروپاگانډې په لړ کې پر افغان خپلواک دولت باندې د کفر ټاپه ولگول شوه او د شاه هر راز افغاني او انساني کړه وړه په همدې توگه بدنامه کړای شول.

دا هغه مهال و چې د افغانستان شمالي لور ته، روسیه کې بلشویکان تازه د یوه ولسي انقلاب پر مټ واک ته رسېدلي وو. انگریزانو په ټول هند کې ملایان منسجم کړل او د کمونیزم د خطر په لویولو سره یې د هندي مسلمانانو په منځ کې د انگریزي استعمار څخه د خپلواکۍ مبارزه او روایت منحرف کړ. په دې لړ کې یې د امان الله خان اصلاحاتو ته د بلشویکي انقلاب د نوم په ورکولو، د عوامو په منځ کې د پاچا په ضد تکفيري پروپاگاندا او دروغ پیل کړل. دوی د دغو دروغو د خپراوي لپاره هر ډول مالي او جنګي امکانات د شاتګپالو او ملایي ډلو په لاس کې ورکړل.

ارشیفونو کې داسې شواهد شته چې د بریتانوي هند استخباراتي ادارې د ملکه ثریا عکسونه د بریتانوي ښځو له تنې سره یو ځای کړل او په قبایلي سیمو کې یې خپاره کړل. دغه وخت د بریتانوي هند مشهور جاسوس لارنس، چې په پښتو ژبه مسلط و، د پیر کرماش په نوم افغانستان ته داخل شو او دغو اوازو ته یې هوا ورکړه. ملا عبدالله، مشهور په گوډ ملا، به چې کلي په کلي گرځېده، یو لاس کې به یې د امان الله خان نظامنامه «اساسي قانون» او بل لاس کې به یې قرآن نیولی و او خلکو ته به یې ویل چې تاسې د بلشویک قانون منی او که قرآن؟

له بده مرغه، موږ نن هم د انگریز په لاس جوړ شوي د سلو کالو پخواني ارتداد او کفر له دغه روایت سره مخ یو، د گوډ ملا په ځای له ملا هیبت الله او په درجنونو استخباراتي ملایانو سره مخ یو.

په تاریخ کې خو موږ د شاه امان الله خان د اصلاحاتو مخالفان پېژنو، خو پکار ده چې په اوسني عصر کې هم د طالبانو تر څنګ نور هغه اشخاص، سیاسي او فکري جریانونه هم وپېژنو چې د امانی انساني فکري مکتب مخالف دي. دا خلک څوک دي او علت یې څه دی؟ د هر افغان سیاسي فعال لپاره په دې هم پوهېدل ضرور دي.

د سیاسي اسلام روایتگر: ځوانیان او طالبان چې دواړه نن سبا په افغانستان کې د سیاسي اسلام علمبرداران او د دې روایت چلوونکي دي، له شاه امان الله خان سره یې دښمني یو څه جوت او د پوهېدو وړ ده. اسلامپاله سیاسي ایډیالوژي یوه شاتګپاله ایډیالوژي ده، په دې معنا چې دوی غواړي تېر ته رجعت وکړي او خپل ارمانی نظام په تاریخ کې لټوي او هلته هم د عثمانی خلافت یا د راشدینو د خلافت مثالونه راوړي. دوی پرته له دې چې د اوسنۍ نړۍ، عصر او انسانانو شرایط او غوښتنې په پام کې ونیسي، د اسلامي تمدن څوارلس سوه کلن فرهنګي پرمختګ له پامه غورځوي او په یو ټوپ شاته ځي او خلکو ته د زر دولس سوه کالو پخوا خلافتي نظام د راژوندي کولو او تطبیق خیالي ژمنې ورکوي. له شاه امان الله خان سره د دوی د مخالفت دلایل څکه روښانه دي چې شاه امان الله خان د خپلو خلکو او هېواد پرمختګ د تاریخي ملي، فرهنګي او اسلامي هویت په ساتلو سره په راتلونکې کې لټاوه.

سټمي او قومي روايت: دا ډله اشخاص او ډلې شاه امان الله خان ته د يو مترقي افغان په ځای له قومي زاويې گوري .سره له دې چې دا ډله اشخاص او ډلې د لبراليزم او ډموکراسۍ شعارونه ورکوي، خو په عين حال کې کله اخوانيان شي، کله طالبان او کله تر دې کچې لبرال شي چې غربي لبرالان هم ورته گوته په غاښ شي .دوی د يو شخص نظرياتو او د افغانستان راتلونکي په اړه د هغه ليدلوري ته نه گوري، بس چې د ده د قوم کس وي، هغه که هر فکر ولري، جنايتکار وي، غل وي، قاتل وي او هر څه وي، د دوی لپاره اتل دی .دغه ډول قومي اشخاص يوازې په غير پښتنو کې نه، بلکې په پښتنو کې هم شته چې خپله به چېرته په کوم لوبديځ هېواد کې لبرال او هوسا ژوند لري، خو د پښتونولۍ په خاطر به د طالب پلوي کوي .دغه کټگوري خلک که د هرې سيمې او قوم پورې تړلي وي، د شاه امان الله خان مخالف دي.

د پخواني شاه محمد ظاهر شاه پلويان: د واک او قدرت پر سر د شاه امان الله خان سره د نادرخان د کورنۍ مخالفت په تاريخ کې ډېر څرگند دی .نادر خان د حبيب الله کلکاني په ضد په دې پلمه ولسونه متحد او کابل ونيوه چې له خلکو سره يې ژمنه کړې وه چې خپله واک او قدرت نه غواړي او دا هر څه د شاه امان الله خان د بيا واک ته رسېدو په خاطر کوي .کله چې کابل نيسي، خان پاچا اعلا توي او له هغې وروسته د دغې کورنۍ په څلور لسيزو قدرت کې هڅه کېږي چې د امان الله خان پلويان او روښنفکران شکنجه او بنديان کړي .هڅه کوي د شاه امان الله خان نوم له تاريخ نه حذف کړي، خو د شاه امان الله خان د نوم او نښان پټول د لمر د پټولو هڅه وه چې تر اخره د ولسونو په زړونو کې ژوندۍ پاتې شو .نو د پخواني شاه پلوه ځينې متنفذه کورنۍ، اشخاص او ډلې چې خپله ملي او پرمختگپال فکر لري، خو د قبيلوي تعصب او تربگنيو په خاطر لا هم هڅه کوي چې په غير مستقيم ډول د شاه امان الله خان نوم او نښان ته ضرر ورسوي.

ځينې غرب خپلي لبرالان: دا ډله گډوډ نظريات لري، دوی د امان الله خان ځينې نظريات مني او ځينې يې ردوي .کله چې د ملکه ثريا کوم عکس وگوري، نو امان الله خان تکفير کړي، خو کله چې د امان الله خان په ويناوو کې ښه پيغام وگوري، له هغې سره مست شي .دا ډله خلک کله د امان الله خان عکس د يو مجاهد سره لگولی وي، کله يې د يو مشهور امريکايي جاسوس او وطنفروش سره .دوی د تاريخ څخه کوم ژور درک نه لري، خو دوی په پوهېدلي يا ناپوهېدلي ډول په ټولنه کې د شاه امان الله خان افکارو ته زيان رسوي او دغه منافقانه چلند يې بايد وپېژندل شي .

شاه امان الله خان غازي هغه څوک و چې هېڅکله يې د وطن او خپلو ملي ارزښتونو په سر له دښمنانو سره معامله ونه کړه او تر اخره خپلو ارمانونو ته، چې يو پرمختللی، په ځان بسيا او خپلواک افغانستان و، ژمن پاتې شو .

د افغانستان اکثریت گوند دا مني چې هېڅوک او هېڅ تاريخي دوره له نقد او نيوکو پورته نه ده، خو دا نقد بايد علمي، په حقايقو ولاړ او نظرياتي وي .خو په اوسني وخت کې پر امان الله خان او د هغه په دورې روان نقدونه ډېری د غرض نه ډک، خصمانه او د دښمنانه دي چې اوسني حاکم استبدادي نظام ته د بقا او دوام پلمه په لاس ورکوي، چې د نجونو د ښوونځيو او د ښځو د کار بنديز پرې توجه کړي.

نوی افغانستان د نوي نسل نوې رهبرۍ ته اړتيا لري چې د ستر غازي شاه امان الله خان لیدلی خوب په حقیقت بدل کړي. افغانستان یو سنتي اسلامي هېواد دی او دلته د اسلام تر څنگ په ټولو تاریخي دورو کې هندوانو، سېکھانو، یهودانو او د بېلابېلو دینونو، قومونو او باورونو انسانانو ژوند کړی دی. دا هېواد د دغو ټولو وگړو دی او نوې رهبري باید د افغانستان دا تاریخي رنگارنگي په خپل سیاسي دریځ کې روښانه وساتي. نوی نسل باید په دې پوه شي چې د افغانستان جگړه قومي او مذهبي نه ده، بلکې دا جگړه د استعمار د واکمنۍ د دوام لپاره ده او د افغانستان لپاره یوازې هغه ډله او افراد مبارزه کولای شي چې د ټولو استعماري ځواکونو نه پورته، د خپلې پاکې او منسجمې سیاسي مبارزې له لارې د افغان ولس باور ترلاسه کړي. یوازې داسې یو نسل کړای شي افغانې ښځې او نارینه ته د ژوند هیلې ورکړي.

د همداسې یوې مبارزې پر لور!

